

КЊИГА ОПЛЕМЕЊУЈЕ

Пуно је оних који се и данас с радошћу сећају тетка Соње Петровић, учитељице и библиотекарка. Учила је генерације првим словима, уводила их у свет знања који само књига може да пружи, а затим прелази у Културни центар као библиотекар где наставља свој просветитељски рад, али на један другачији начин, препоручујући књиге и подстичући људе да их читају

– Шеснаест година радила сам као просветни радник у ариљским селима Високој, Крушчици, Радошеву и засеоку Гурешу. Дошла сам право из школске клупе давне 1957. године, када ни пута није било за Крушчицу. Из родне Гуче до Гуреша, где сам добила прво запослење, путовала сам коњском запрегом. Кад сам дошла, у школи ме чекало 70 ученика које је требало распоредити у четири разреда, али то није било лако зато што су се биле сустигле генерације. То није био случај само у тој школи него готово у свим, зато што деца нису редовно похађала школу, неке нису радиле или није било учитеља па су се генерације сустигале. Упоредо са редовном наставом организовани су у аналфabetски течајеви у неким школама како би се становништво описмењавало.

Из школе у Гурешима прешла сам у Височку школу где сам провела три-четири године, а после тога радила сам у матичној школи у Крушчици до доласка у библиотеку.

Затекла сам катастрофално стање у библиотеци. Књиге су биле на гомилама, прашњаве, несређене, а то је било једино место где се књига могла узети на читање, зато што у школама тада нису постојале библиотеке. Трбало је одмах почети са увођењем реда, сређивањем и чишћењем књига, а то је био велики посао. У то време професорица српског језика Бранка Радовић ми је пуно помогла. Много је волела књиге и код својих ђака стварала навику доласка у библиотеку, па би често послала по неког ученика да ми помогне.

Прво сам наручила инвентарску и картон књигу, а ни сигнатура није постојала, тако да није било ла-

ко пронаћи књигу иако смо је имали у библиотеци. У пописивању и разврставању књига пуно су ми помогле колеге из ужичке библиотеке. Кад је све било завршено и књиге поређане по полицама, била сам пресрећна. Онда је купљено још књига, а почели смо набављати и штампу. То је понајвише обр-адовало децу због Микијевог забавника, Тик-Така, разних сликовница, а одраслима је била намењена дневна и ревијална штампа. Све то је утицало да временом порасте интересовање за књигу и библиотеку, све више су људи долазили. 70-их и 80-их година највише је књига издавано, пуно се читало. Долазила су деца, пензионери, домаћице, интелектуалци тога времена. Библиотека је полако постала и место где су људи радо навраћали да читају, а и да се друже.

Ако би, рецимо, било интересовања за неку књигу коју нисмо имали, позајмљивала сам је на неко време из пожешке, ужичке или ивањичке библиотеке. Сналазили смо се на разне начине, зато што се књиге нису често набављале, као данас, како бисмо читаоцима изашли у сусрет. Увек сам другима препоручивала књиге зато што сам и сама пуно читала. Знала сам отприлике шта кога интересује, и ако би били неодлучни коју књигу да узму, препоручила бих им нешто, да их заинтересујем.

И сада, своје пензионерске дане најчешће проводим уз добру књигу. Тренутно читам од Џона Голсфорда, енглеског писца, “Модерну комедију”, а прочитала сам све Добрилове књиге, Ћосићеве, волим дела Достојевског и многих других. Поред добре књиге много волим да погледам и добар филм на биоскопском платну, али од како сам у пензији, ређе идем у биоскоп. Недостаје ми друштво.

Недостаје ми друштво.

Књига је чаробњак. Књига је преобразила свет. У њој је памћење људског рода, она је тумач људске мисли. Свет без књиге - свет је дивљака.

**Николај Морозов,
руски песник**

И сада се радо сећем својих ученика, јер сам волела учитељски позив, мада ми је пуно лепих тренутака и радости донео и рад у библиотеци. Радујем се и сада кад одем у библиотеку, кад ме позову млађе колеге. Друговала сам са њима и са књигом, одакле носим само лепе успомене.

И заиста, није фраза, да књига оплемењује душу и шири хоризонте. Када упознате тетку Соњу која зрачи добротом и оптимизмом, схватите колико је њен живот испуњен.

Славица Јовашевић